

Noční Můry 2012 aneb Forrest Gump opět v akci

Obvykle spojujeme věci, které nás potkaly s něčím, co jsme již zažili, někde viděli, nebo o tom slyšeli vyprávět. Když teď v klidu přemítám nad sobotní noční taškařicí v okolí Rabštejna, jednoznačně jsem se chytnul oskarového filmu Roberta Zemeckise „Forrest Gump“. Peříčko co letí na začátku filmu, větřík si s ním pohrává a nikdo neví kam dopadne, jasně naznačuje, že nikdy nevíme, co, kdy a jak nás potká či nakopne. I nejnepravděpodobnější scénář je totiž možný a člověk by s ním měl počítat.

Forrest Gump: *Jmenuju se Forrest Gump a říkají mi Forrest Gump.*

Leč pěkně od počátku.

Noční Můry je skvělá akce inspirovaná Svahylským během. Je to něco mezi nočním orientačním během, rogainingem, geocachingem, šifrovací hrou, survivalem či čtyřkovým lezením ve skalách. Principem je získat co nejvíce keramických žetonů a vrátit se živ a zdrav do cíle. Ten je obvykle někde jinde než start. Na startu dostanete mapu s několika zakreslenými kontrolami. Ne na každé značce v mapě však naleznete žetonek. Většinou je tam papírek s popisem kam máte jít dál, tak, abyste si ho opravdu zasloužili. V některých případech je to i více než 5 km s mnohonásobným překonáváním téhož svahu nahoru a dolu k radosti pochechtávajícího se stavitele trati.

seržant: Gumpe, *jaký je váš jediný cíl v armádě na Nočních Můrách?*

Forrest Gump: *Plnit vaše rozkazy. Sbírat žetony pane seržante.*

seržant: Hergot Gumpe, *vy jste snad génius. Nejdokonalejší odpověď, kterou jsem kdy slyšel. Vy musíte mít IQ aspoň 160. Vy máte na víc, vojíne Gumpe.*

Letos se Můry běželi po třetí a stavění trati se ujali Honza Červák zvaný Worm s Davidem Hanslianem. Organizaci pak společně s nimi zajišťoval i sám zakladatel Nočních Můr Pavel Fišer alias Fiša. Ten však na trať vyrazil s námi, aby i na vlastní kůži okusil, co je to prodírat se noční divočinou (předchozí 2 ročníky totiž stavěl on).

Shromaždiště, kde je i cíl, se nachází v rekreačním centru Sklárna. Odtud nás bus převáží do nedalekého Rabštejna nad Střelou. V hospůdce – ranči je již rušno a stovka běžců a chodců ladí na předpokládaný start v 21:00. Ten se však o něco posouvá, neb připravovaná startovní piva pění a natočit tolik püllitrů vyžaduje sebranou partu výčepnic. Honza uděluje poslední pokyny, které se skládají z rad jako „Bacha klouže to, opatrně na skalách, a užijte si to“. Maximální počet keramických žetonů, které máme sbírat je 9. Kontrol na mapě označených písmeny A až H je 8. Jsou poměrně blízko sebe na ploše cca 12x7 km, takže vzhledem k předpokládaným délkám trasy „běžců“ - cca 60km, bude zřejmě hodně dalších bodů, kam budeme muset běžet.

Forrest Gump: *Dobrý den, jsem Forrest, Forrest Gump.*

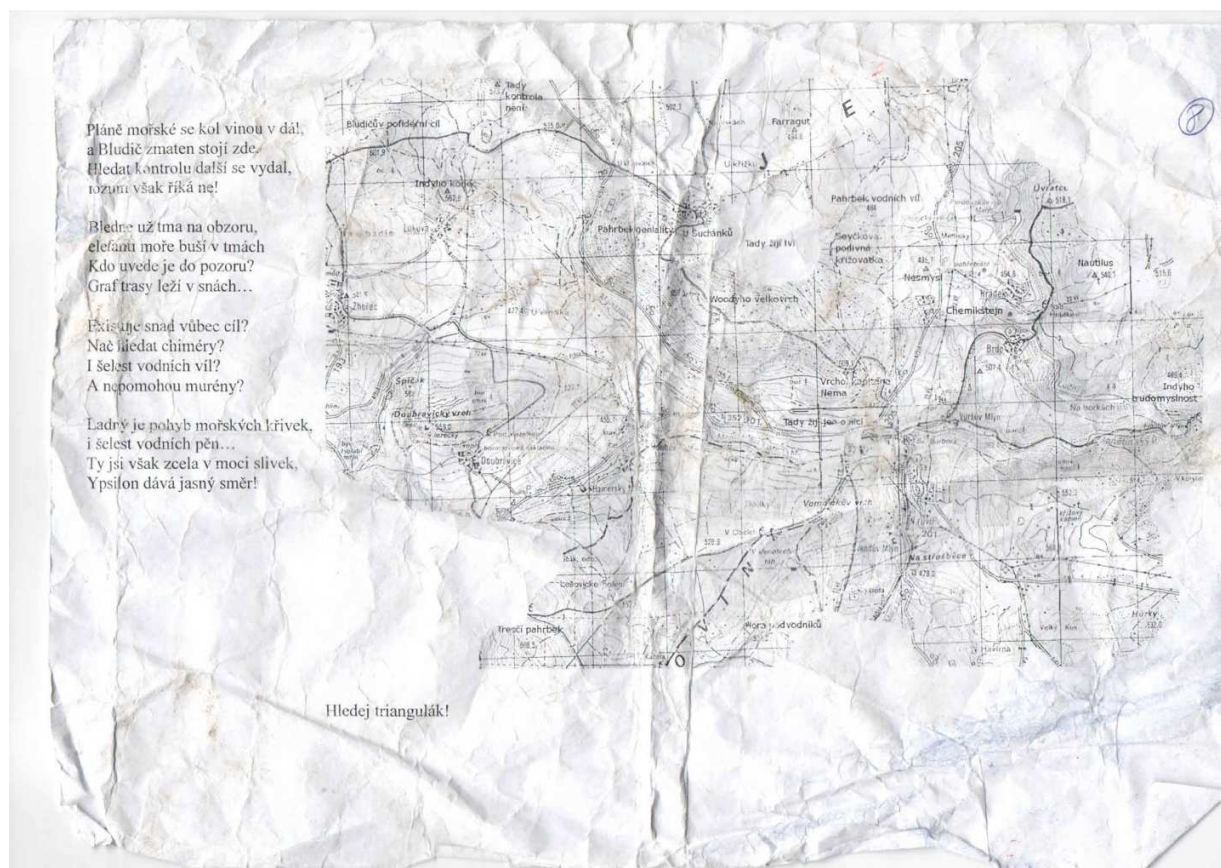
armádní řidič: *A co je mi do toho, na to ti tu každé kašle. Kdo seš. Pro mě seš nula a hní zadkem ty buzno, ted'ka jsi v armádě (na Nočních Můrách).*

A už je tu start. Sotva smočím rty v zlatavém moku, vedle mne stojící Tojnárek otírá pěnu z nosu, odkládá püllitr a mizí v dál. Chladný večer mi nijak nepomáhá v soukání studeného piva do žaludku. Aspoň že jsem si ho předtím našlehal a odpěnil. V polovině kopce k Rabštejnskému kostelíčku volím postup s Jirkou Fišerem vrstevnicí okolo ostrohu. Asi to nebylo rychlejší, ale nějaké vrstevnice jsme ušetřili. Na povinné kontrole na turistické značce za mostem přes Střelu jsem v mžiku, vyzvedávám papírek, na kterém jsou popisy dvou dohledávek někde na jihu. Ty na mém plánu nic nemění. Již na startu jsem se rozhodnul jako první sebrat kontrolu B u rybníčka nad Hrádkem a pak brát kontroly proti směru hodinových ručiček. Na silnici v kopci potkávám parťáka Martina Šebánka, který ale

zvolil jinou strategii a míří nejdříve do středu mapy na bod E. Odhaduje, že popis na kontrole ve středu mapy ho může hodit kamkoliv na mapě, a tak bere tu, co je nejbližší. Já mažu na východ po silnici směr Stvolny, míjím trojku bludičů a pak svižným během dobíhám přes pole až k rybníčku (Velký Pardouskův rybník). No ještě, že není Paroubkův, to by se mi běželo podstatně hůř ☺.

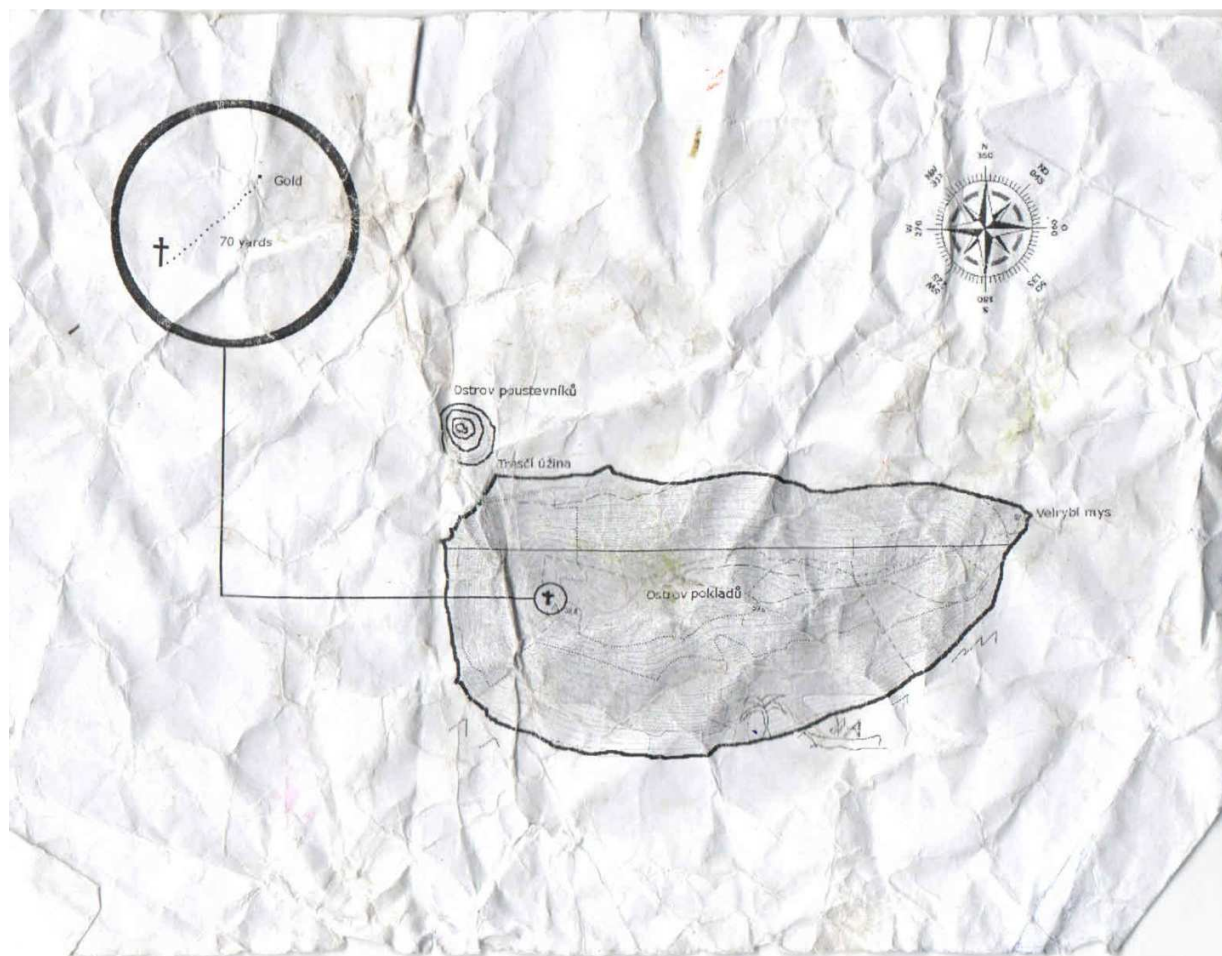
Forrest Gump: Třeba tomu nebudete ani věřit, ale já utíkal jako vítr, od toho dne, když jsem někam šel, tak jsem utíkal.

Popis zní: „U výtoku z rybníka je malá skalka a dole u ní něco, co tam nepatří.“ Velmi snadné, výtok je jasnej, skalka taky, u ní opřená pneumatika. Jo ta sem fakt nepatří. Posvítím čelovkou vedle pneumatiky už na mne svítí eurosložka a v ní balík papírů. Beru jeden a čumím na nějakou báseň a vedle ní černobílou mapku:

„Pláně mořské se kol vinnou v dál a bludič zmaten stojí zde, hledat kontrolu další se vydal, rozum však říká ne.“ Zmatení neobvyklou šifrou trvalo asi minutu než jsem pochopil, že ty místopisné názvy v mapce nějak nesedí a že budou souviset s textem. Triangulák na Pahrsku geniality je tedy jasnej. Musím říct, že v tuto chvíli jsem ještě Worma chválil. Ba jsem se bláhově domníval, že tuhle šifru sem šouplnul kvůli mně. Pahrbek geniality je totiž charakteristický popis temene Járy Cimrmana a já jako zarputilý ctitel tohoto českého génia, jsem potěšen za každé jeho zviditelnění. Evidentně jsem na téhle kontrole první, proto na nic nečekám a upaluju na Pahrbek geniality = severozápadní vrchol Chlumu nad Manětínem. Za rybníkem potkávám trojku můr mířící k rybníků. Od té doby jsem jejich čelovky už nespátřil. Prchám, abych se jim ztratil v rozsáhlém lese pod Chlumem. Cesta pěkně ubíhá. Trochu mě brzdí slepá mapa, kde je napsáno, že „Tady bydlí lvi“, ale kromě značného množství oplocenek jsem žádnou

šelmu nepotkal. Vydrápu krpál na hřeben Chlumu a triangulák po mírném hledání nacházím. U něj i další eurosložku s dalším popisem:

17km s jedním slušným kopcem, 2 hodiny od startu a Ostrov pokladů přede mnou. Poměrně snadno rozpoznávám Doubravický vrch. Znamená to ale nejdřív úplně dolů, překonat potok a do dalšího krpálu. Ten lezu doslova po čtyřech. Nahoře je pěkný Saigon (popadané stromy, ostružiní, hustníkové keře, porostlé balvany).

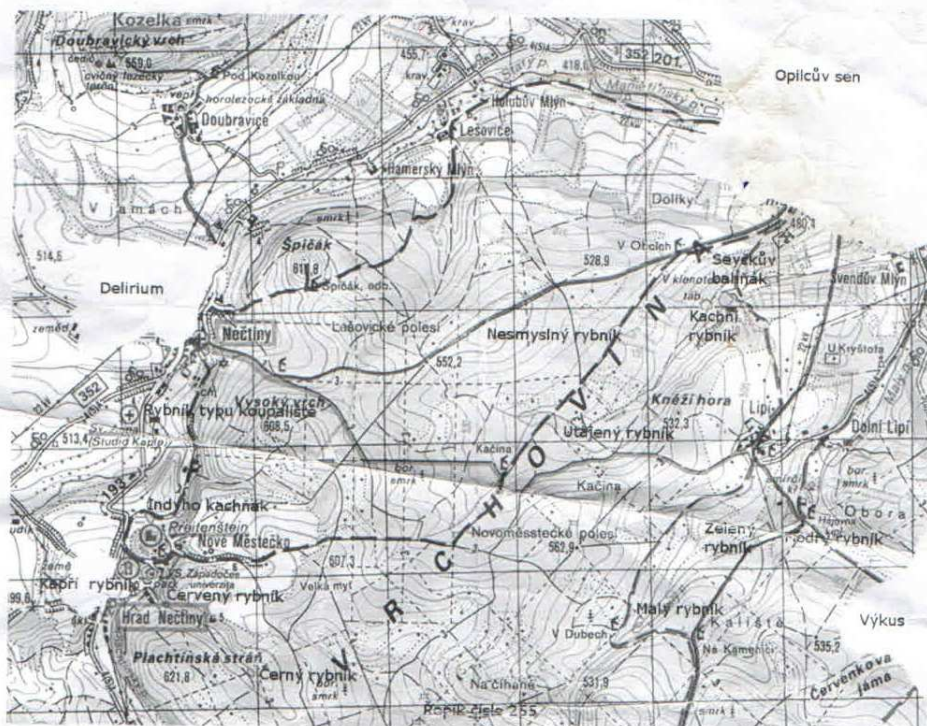
Forrest Gump: Říkali nám, že ten Vietnam je úplně něco jinýho, než Spojené státy americké. Kromě piva v pikslách a steaků taky byl.

Prokousám se na západní část a hledám křížek. Těch tam je ale víc, takže strávím skoro hodinu u toho prvního než mě trkne, že jich tam je víc i když v mapce je zakreslený jen jeden. „Žumpa!“ směřuji své hodnocení ku staviteli, ale na třetím křížku a pečlivém azimutování s krokováním (1 yard je cca 91cm) se chytám, a očekávám konečně první žetonek. Není tam. Zase další papír :

Deník 6. Aprilia 12. roku

Zprávu jsme uložili v příkopu pevnosti na Ostré skále. I pak jsme odrazili na další plavbu. Vypluli jsme necelé 2 míle směrem púľnočním. Pak ale přišla bouře zlá, 30 mil s větrem a večerním sluncem v zádech nás to zaváľo. I sotva jsme se vzpamatovali, ještě horší bouře a uragán ze strany východní. Jednatřicet mil v krátkém čase se zlomenými stěží. Útesy. Skály. Půľ míle směrem západním na vrchol ostrova. Zde jsme našli křiž. Na šedesát metůľ nůľ zanecháváme deník....

P.S.: 1 míle = 1 km

Už mě to začíná trochu rozhazovat. Wormiči do pr...e, co to zase je ? Delirium, Opilcův sen, kdo ti to poradil ? Dyť je už půľ druhý ráno, naběhal jsem 25km a nemám ani jeden žetonek. Navíc tu přiblíble jezdím prstem po mapě nějakou lodí v bouři 30mil tam a pak 31 mil zase zpátky, abych nakonec zjistil, že mě posíláš zase na jih, dál od cíle, kterej je už sakra daleko. No nic, cíľ je opět vrcholu, tentokrát Špičák nad Nečtinama. Sbíhám do Nečtin, psy štěkaj a nějakej pokuřující pán se mě udiveně ptá co tam dělám. „Běžím z Delíria na Špičák“, odpovídám, a raději zrychlím tempo.

(Forrest Gump běží při zápase po hřišti.)

trenér: Kdo to sakra je?

asistent trenéra: To je přece Forrest Gump, místní magor.

Doslova vysupím na vrchol Špičáku, začíná poprchávat a trochu foukat. Dohledávka je pěkně zašitá. Popis je hradní okop, ale je to vlastně sedýlko mezi dvěma vrcholy. Už se těším až Wormovi v cíli důsledně vysvětlím, co je hradní okop. Tady už přece musí být ten žeton. Za trsem trávy v šípkovém keři je ale zase eurosložka a v ní balík papírů. Před očima se mi už dělá tma, i když čelovka stále šajnuje. „SMRT ORGANIZÁTORUM!!!“, půjčuji si slavný výrok od Andrejse. Teď už prší a na nechráněném vrcholku Špičáku pěkně fičí. Louskám text a hlavou se mi vybavují různé mučicí nástroje, které bych aplikoval na Wormově tělesné schránce. Tahle šifra mi totiž dala pěkně zabrat:

A tak 17. května, asi devět set kilometrů od Hearts Contentu, spatřil jsem v hloubce dvou tisíc osmi set metrů telegrafní kabel, uložený na mořském dně. Conseil, kterého jsem na to předem neupozornil, pokládal jej zprvu za obrovského mořského hada a chystal se už zařadit ho svou obvyklou metodou. Já jsem však toho hodného chlapce velmi zklamal. Abych ho vyvedl z mrzuté nálady, vyprávěl jsem mu různé zajímavosti o kladení kabelu.

První kabel byl položen v letech 1857 až 1858. Ale po odeslání čtyř set telegramů přestal fungovat. Roku 1863 zkonstruovali inženýři nový kabel, který byl tři tisíce čtyři sta kilometrů dlouhý a vážil čtyři tisíce pět set tun. Byl naložen na loď Great Eastern. Také tento pokus ztroskotal.

A dne 25. května se Nautilus octl v hloubce tří tisíc osmi set třiceti šesti metrů právě na místě, kde se kabel tehdy přetrhl a celý podnik ztroskotal. Bylo to tisíc sto osmdesát kilometrů od irského pobřeží. Ve dvě hodiny odpoledne bylo tehdy zpozorováno, že spojení s Evropou je přerušeno. Elektrotechnici na palubě se rozhodli kabel přetáhnout a vytáhnout. V jedenáct hodin večer byla poškozená část vytažena. Technikové vedení opravili a kabel zase spojili. Pak ho znovu spustili na dno. Ale o několik dní později se kabel znovu přetrhl a nikdo už ho z hlubin oceánu nedostal.

Američané se však nevzdali. Odvážný Cyrus Field, podnikatel celé akce, který do ní vložil všechny své peníze, vyhlásil novou subskripci. Okamžitě měl peněz dost. Tak byl položen nový kabel za nejlepších podmínek. Svazky vodičích drátů v gumovém izolačním obalu byly ještě chráněny textilní vložkou a kovovým obložení. Great Eastern vyplul na moře 13. července 1866. Práce pokračovala dobře. A přesto došlo k mimořádné příhodě. Když elektrotechnikové kabel rozvíjeli, zpozorovali, že do něho byly nedávno vraženy hřebíky, které měly poškodit jádro kabelu. Kapitán Anderson, jeho důstojníci a inženýři se shromáždili, poradili se a dali vyhlásit, že bude-li viník zjištěn na palubě, bude bez soudu hozen do moře. Od té doby však zločinnému pokusu nedošlo.

Dne 23. července Great Eastern nebyl dále než osm set kilometrů od Newfoundlandu, když přijal telegram se zprávou o příměří mezi Pruskem a Rakouskem po bitvě u Sadové. Dne 28. července dorazil v míře do přístavu Hearts Contentu. Celý podnik tím šťastně skončil. V prvním telegramu poslala mladá Amerika staré Evropě moudrá slova, bohužel málokdy chápáná: "Mír všem lidem dobré vůle na zemi!"

66 2

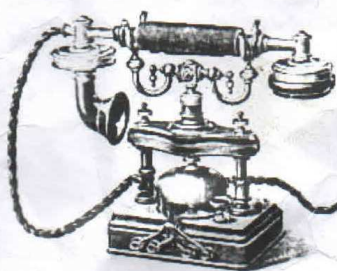
55 666 777 6 444 3 555 33

66 2 7777 8 2 888 8 33

55 88 777 9999

222 33 777 66 999

777 999 22 66 444 55

U všech plantážníků, já už nechci žádný přetržený kabely, telegramy o příměří mezi Rakouskem a Pruskem. Co to ty čísla sakra znamenaj ? JÁ CHCI SVŮJ ŽETONEK ! Jsem na vrcholku Špičáku, prší, čumím do mapky, z nosu mi na ní

kape, klepu kosu a nevím, kam mám běžet. Ten popis může být dohledávka tady nahoře, Když to seběhnu, budu muset zase zpátky. Je ten další bod na jihu, severu, dole, nahoře? Vím prd ! ZIMAÁÁ !!! Abych se zahřál běhám v soustředných kruzích a mezitím dřepuju. Přitom držím papír A4, na hlavě rozsvícenou čelovku a snažím se luštit šifru. Kdyby tenhle obrázek někdo viděl, už volá doktora Chocholouška. No to jsem zvědavej, kolik bludiču si s touhle šifrou poradí. Sakra, vždyť už by mě tady někdo měl dohonit. Zhasnu tedy čelovku, koukám do kraje po pohybujících se světýlcích. Mám tohle z nočních závodů rád (obzvlášť, když jsem někde vpředu ☺): z nějakého vrcholku sledovat ostatní, jak se sápu na kopec, kde jsem už byl, a kam už nemusím. Teď ovšem nic. Odhaduji, že v okruhu 5km ve všech stranách se nehne ani myš. Tak to už je divný. Přece všichni neodpadli hned na první kontrole. Na vrcholku jsem už půl hodiny. Kurňa ty čísla mi něco připomínají, no jasně - psaní SMS. BINGO MÁM TO ! Stačí mít mobil a šifra je moje. Teď mi to ale dojde. Mobil sice mám, ale Nokii E71 s KLÁVESNICÍ pro snazší psaní textovek.

POMŮC ! Všechno se proti mně spiklo. No nic poradím si. Jak to bylo? Každá klávesnice s číslem (1 až 9) má 3 písmena jen, jedna buď víc nebo míň. Kolik je písmen abecedy ? A, B, C, D ... Z, aha 26. Tak asi míň – vypadá to na dvě čísla s 2 znaky. To znamená, že $3 \times 7 + 2 \times 2 = 26$. Supr. Jenže který jsou ty se dvěma, no asi někde dole. Ok, takže 1 = ABC, 2=CDE... Dosazuji do vzorce. Vůbec to nevychází, papír se začíná rozmáčet.

Trenér (o Forrestu Gumpovi) : Možná je to ten největší pabl na světě, ale běhá mu to.

Už toho mám plný brejle, chci domů, do Podolí, do lékárny, do prdele. U jóviště, víc než deset let dělám u Nokie a nepamatuju si rozložení písmen na numerický klávesnici. Tak znova. Hele mezi těmi čísly není vůbec jednička. Tak jo, mažu jedničku a přidávám 4 písmena na poslední klávesy 8 a 9. Není to úplně ono, ale už to dává smysl. MÁM TO, Heuréka. Teď ještě na kormidle nastavit Černý rybník, poskládat tři mapky různých měřítek a na mapě nakonec najít Nautilus. Hele, fakt tam je – kótička na černobílé mapce, kterou jsem dostal už u rybníka. Já jouda hledal indicii na té druhé mapce, na které je zakreslen i Špičák. Třesu se jak ratlík a těším se na běh. Tak fajn, je to asi 6km vzdušnou čarou. Běžím do Manětína, pak po modré směr Brdo a dolů do údolí. Tady po 41km konečně potkávám první dvojici chodců. Jsou to však „jen“ chodci, tak mají jinou trasu. Zdravím se s nimi a pokračuji ke kóťě Nautilus.

Začíná svítat. Touhle dobou jsem loni dobíhal do cíle s cinkajícími 9 žetony v kapse. Teď nemám nic a hledám kapitána Nema zavřeného v ponorce. Cílovka mě trochu potrápila, neb triangulační tyč není na vrcholu, ale asi 300m od něj na kraji lesa. Mám ji !! Z pod drnu vytahuji skleničku a v ní nějaký přibližný barevný papírek místo očekávaných žetonů. TO SNAD NÉÉÉ !! Světlo je tady, ptáčci zpívají, příroda se probouzí. Uběhl jsem 43km sedím opřenej o triangulační tyč, soukám do sebe rohlík s máslem a přemýšlím co dál. Já snad běžím úplně jinej závod či co. Tahle myšlenka ke mně připlula jak Nautilus a začala mě nahlodávat jak lektvar z řas Tichého oceánu. Trochu demotivován sbíhám do údolí Střely a kolem Čoubova mlýna přes most do kopce ke kontrole popsané na papíru, který jsem si vyzvednul v Rabštejně. Popis je takový všelijaký, ale potkávám své zachránce Pavla s Jirkou. Kdybych tyhle dva borce nepotkal, balím to a nejkratší cestou mažu do cíle, proto jim patří velký dík. Nejdřív se ptám na kontrolu B. Ukazují jim svůj popis s Pahrbkem geniality a kam jsem běžel. Oni vytahují svůj, úplně jiný popis, který je dovedl k nějakému bunkru. Místo uložení popisu je však naprosto stejné. Pod hrází u pneumatiky. Rozdíl je jen ten, že oni se štěstím šáhli pro ten správněj, a já pro ten špatnej papír uložený asi o metr dál. Takže je to jasné. Běžel jsem nějakou šifrovací hru, kterou někdo neuvěřitelnou náhodou naplánoval na jedno stejné místo jako kontrolu B v Nočních Múrách. Navíc jsem měl tu smůlu, že jsem ji bral jako první a tudíž nemohl s nikým porovnat trasu.

Forrest Gump: *Moje máma vždycky říkala: "Život je jako bonboniéra, nikdy nevíš, který kousek si vytáhneš."*

Ve třech se to lépe táhne a po menších potížích v dohledávce (asi tak 30minut) nacházíme kontrolu. Jak mi ale kluci vysvětlili, půl hodina je nic, jednu kontrolu hledali 3 hodiny ! Přes další body jdeme společně a pomáháme si při dohledávkách. Svíjanky na D taky bodnou a tak se nálada lepší. Neúnavný Jirka nás přesvědčuje, že dáme i ten zbytek na severu od cíle. Pěkným obloukem přes Černý rybník a bunkr v Čertovce sbíráme další žetony.

Forrest Gump (ve Vietnamu): *Z přírody jsem tady toho viděl hodně. Chodili jsme na dlouhatánský výlety. Pořád jsme hledali nějaký malý pány-žetony.*

Poslední nadávky na Worma padnou ve svahu nad Blatnem, kde nás ten nelida tahá několikrát bezúčelně nahoru a dolů. Pak už jen osvěžovačka v hospodě Tisu u Blatna, poslední žeton F a hurá do cíle.

Celkem udoláno 92km v čase 18hodin 52minut, sebráno 6 žetonů. (Žeton z Čertovky by se neměl počítat, neb popis byl na kontrole u Železného Hamru, kde jsem nebyl a šel jsem tam s Jirkou a Pavlem. Ovšem žeton byl na kontrole B, kde jsem si vyzvednul popis na šifrovací hru, takže se to tak trochu požralo)

Akci s odstupem času hodnotím kladně i když jsem stavitele hodněkrát poslal ku všem všudy. Myslím si, že některé dohledávky byly i na Svahyláky-seniory silné kafe. Honzovi-Wormovi, Davidovi i Fíšovi tedy skládám dík a těším se na příští Múry. Současně tímto důrazně žádám: „Příště označte každý papír nápisem Noční mury !“, neb jakékoliv jiné popisy bez tohoto označení, budu nekompromisně ignorovat ☺

Zároveň děkuji neznámým organizátorům šifrovací hry za velmi silné zážitky při plnění jejich úkolů. Pokud se někdo z nich dostane ke čtení tohoto zápisu, nechť mne laskavě zařadí do výsledkové listiny.

Nočním Múrák ZDAR !!! – No nakonec i těm šifrovacím ☺

Hynek

alias Seskočil z rudé skály a vyrazil si dech

www.jason-drson.com

Výsledek Nočních Můr: mury.apolo.cz

Trasa z GPS zde (kus na jihovýchodě chybí, než jsem zjistil, že došly baterky):

